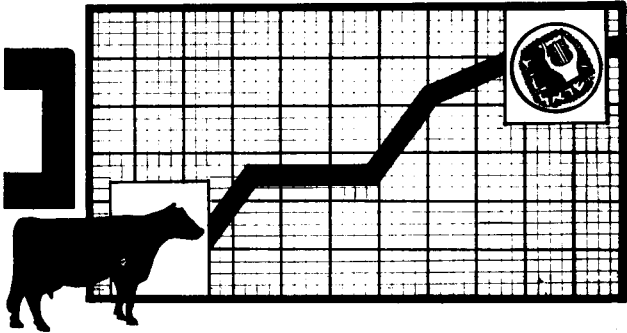

נכללה

הכל בגלל „מיבחן צמרי”

לאחר שקראתי בעיון את מבחנו של עזרא צמרי מקיבוץ מרחביה, (8700 ל' לפרה בעדר לפי ביקורת ההתאחדות) וניקדתי לעצמי כל סעיף, ולאחר שסיכמתי את 21 הספרות (21 שאלות), כולל האפסים — חשכו עיני! הסתבר לי שאני נכלל בקטגוריה הראשונה של עוכרי הרפת ועלי להסיק את המסקנות!

כמובן שהמסקנה המתבקשת מאליה היא — לחפש לך ג'וב מתאים יותר לכשרונותי; אך מאחר וכל כלי-הרכב במשק כבר מאויישים וגם המקצועות החפשיים תפוסים „חזק”, ובעיקר בגלל חוסר הרצון לעזוב את סירי-הבשר, כלומר — את יום העבודה הקצר והנוח, חסרי-הבעיות והדאגות, החלטתי לבחור באלטרנטיבה השניה והיא — לקחת את עצמי בידיים ולהתאים את עצמי לדרישות הענף כפי שהן מתבטאות במיבחן הנ”ל.

למחרת קמתי ב־03.30, כלומר — חצי שעה לפני השעה היעודה (יש להקדים! ראה סעיף 2). ב־03.40 כבר הייתי במכון. בזריזות העמדתי את הקומקום על האש (קפה! לא נכלל בשאלון) ובאותו השווג חציתי את מכון החליבה בדרך לסככה. נטלתי עימי את ה„מסביר” — צינור ½ צול באורך מתאים, אולם מיד נזכרתי בסעיף 4 וזרקתי אותו הרחק ככל שהשיגה זאת ידי הכואבת. כן רשמתי לפני לסלק מהמכון את שאר כלי-המשחית, כשאחזור.

את הפרות מצאתי שקועות בתרדמה עמוקה ולרגע היססתי אם לא חבל להעיר אותן; אך במשנהו — אזרתי אומץ וקראתי בכל ריאותי: „בוקר טוב”. הקולגה שלי שהגיע ברגע זה למכון ענה על ברכתי, למרות שתמה על הנוהג החדש, אך הפרות לא נעו ולא זעו. החילופי עובר מאחת לשניה, מנסה בדבריינועם וכיבושין לשכנען לקום — לשווא!

מצאתי את „שושנה” (היחידה שאני מכיר לפי הראש (ראה סעיף 1) והתחלתי להפעיל עליה תחבולה מס' 1 (שריקת-תרועת ההשכמה לתוך האוזן השמאלית, אגב ליטוף בסיס האוזן השניה — סעיף 5); התחבולה עלתה יפה ושושנה התנערה וקמה. המשכתי בתכסיס זה, אגב תנועה לעבר המכון. בעקבות „שושנה” החלה התעוררות איטית, אבל עיקבית, של שאר הפרות. מאחר והזרימה אל המכון כבר החלה (השעה היתה 04.15, יש לדייק בשעת החליבה), עזבתי אותן ונגשתי לראות מה עם המלטות. לשמחתי מצאתי רק פרה אחת בשלבי המלטה מוקדמים וכן מבכירה מיניקה את וולדה; והיות ולפרה אין צורך לעזור בהמלטה (סעיף 8) לכן העברתי את המבכירה אל החולבות ובעזרת תחבולה מס' 2 (משיכת האם בעזרת הוולד) הבאתיה לחדר ההמתנה. את הוולד קשרתי ליד המכון — אולי עוד אזדקק לו. החליבה כבר היתה בעיצומה אך אני הייתי חייב לחזור לסככה מכיוון שעוד קודם ראיתי שתי פרות מתייחמות, והרי יש לברר מיד מי ה„דורשת”...

לאחר שגמרתי את הזיהוי ובדיקת הכרטיסים, היתה השעה 05.00. הקפה היה כבר קר והפרטנר היה עצבני כיוון שלא יכול היה למצוא את המסביב האישי שלו, והפרות לא רצו לצאת מהמכון בצורה זידונית. כמובן שהמלצתי לו על מיבחן צמרי, וכן על כמה תחבולות לזירוז הפרות (למשל — סילון מים בתוך האוזן). למרות כל זאת — החליבה נמשכה בצורה איטית ומשגעת ולא יכולתי שלא לשים לב לעובדה שכבר 06.00 ויש להדליק את הרדיו כדי לשמוע חדשות (למרות ההוראות האוסרות להביט בשעון ולהפעיל רדיו בשעת החליבה). בחדר ההמתנה נותרו רק המבכירה ו„זילפה”; אך מאחר וזילפה נוהגת בדרך כלל להיכנס

ראשונה — הנחתי שהיא חולה ויש לקרוא לרופא. אומר ועושה. כאשר חזרתי מהטלפון, כבר היתה השעה 07.00.

נהג החלב הסתובב סביב האוטו כמו אריה בסוגר, והמספויניק שגמר כבר קפה שני שאל אותי בחיוך סארקאסטי אם השעון לא צילצל הבוקר. המבכירה היתה עדיין בחוץ — מסרבת לכל פקודות מטכ"ל. תחילה ניסיתי עליה את טכסיס הג'אק (אתה נכנס מתחתיה ומרים אותה בשיטת הג'אק ואז היא מאבדת את כושר ההתנגדות), אך הסתבר לי שכבר אינני כליכך בכושר, ואז נזכרתי בעגל שלה הקשור בחוץ. הכל הלך חד וחלק והיא היתה כבר חצי בפנים, אלא שהתקרבותי יותר מדי אל הפרה שמלפנים (שדרת־דג!) והיא — שלא היתה רגילה לעגלים הולכי־על־שתיים במכון — נבהלה מעט, ואז חשתי חבטה בריאה בקרסול. הקרקע נשמטה לי מתחת לרגליים והראש נחבט עמומות בריצפת הבטון.

התעוררתי במרפאה; השעה היתה 8.15; שוב סיימתי את יום העבודה לפני הזמן! לצערי לא יכולתי להעמיד את עצמי במיבחן שאר הסעיפים; אעשה זאת מיד כשאבריא. חפצי־בה, אוקטובר 1969

ד"ר אריאל

תערוכת הבקר ביהודה ושומרון

הקדמה

הרושם הוא — חוסר אחידות במיבנה הגוף ועטינים גרועים. הבקר הפריזי שביהודה ושומרון — מוצאו ממקורות שונים מחוץ־לארץ, וייתכן גם מגנבות והברחות מישראל לפני מלחמת ששת־הימים, ובמקצת מקניות בישראל. אין, כמובן, הורעה מלאכותית ומרביעים את הפרות בפרים מקומיים שונים; מובן מאילו שתוצאות רבייה זו בלטו במוצגי התערוכה.

ב־15 ו־16 באוקטובר התקיימה בסביבת בריכות־שלמה, ליד בית־לחם, תערוכה חקלאית של איכרי יהודה ושומרון. מוצגי הפירות, ובמיוחד של זני ענבים וזיתים, ושל ירקות היו מרשימים ביותר. הוצגו גם מכונות וכלי־עבודה חקלאיים, ציוד לבעלי־מלאכה (לעיבוד עצי זית), לכל־כלת־בית, להדברת מחלות ומזיקים וכדומה. היתה גם תצוגה קטנה של בעלי־חיים — בקר וצאן, וקיימה התחרות ברכיבה על גמלים. ההשתתפות בתערוכה היתה המונית.

תערוכת הבקר

מחיר החלב לצרכן הוא למעלה מ־60 אגורות לליטר. התמורה לייצרן נעה בין 30 ל־60 אגורות. בהזנת הבקר מתלבטים שם בבעיות דומות לשלנו — מחסור במספוא גס, בייחוד בעונת הקיץ. יש מקרים שתפריט המזון בקיץ הוא תבן, גרגירי כרשינה — (כמקור לחלבון) ושעור רה; יש שמזינים בתערובת מ"מ שמתקנים ב־מקום.

צריכת החלב ותוצריו נמוכה והייצור באיזור מספק כנראה את הביקוש המצומצם. קיימת נטיה להגדיל את עדרי החלב ולקנות בקר בישראל. רמת התנובות אינה ידועה, אולם

תערוכת הבקר, אשר לדעת „חוקרי קדמו־ניות" הינה הראשונה באיזור מאז 5,700 שנה (2), לא הרשימה באופן מיוחד. הוצגו 15 ראשי בקר — פרות, עגלות ועגל אחד, שנבחרו במשקי הסביבה. שלש פרות ומבכירה אחת זכו בפרסים. המבכירה זכתה בפרס ראשון; מוצאה מעדר מעלה־החמשה.

מטרת התערוכה היתה חינוכית בעיקר, ודי־מארגניה היה קשה לשכנע את החקלאים להציג את בקרם. על אף כל זאת הודגם בצורה נאמנה למדי הבקר הפריזי, המוחזק ביהודה ושומרון.